

Večernik

Leto III. (X.), števil. 140

Maribor, sobota 22. junija 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Trocki - posrednik med Londonom in Moskvo

ANGLIJA BO OBNOVILA DIPLOMATSKO ODOŠAJE S SOVJETSKO RUSIJO. — ZA MOSKVO BO VODIL POGAJANJA NAJBRŽE TROCKI. — SKORAJŠNJE IMENOVANJE ANGLEŠK. POSLANIKA V MOSKVI.

LONDON, 22. junija. V zvezi s sinočnjim sejo ministrskega sveta se v poučenih krogih zatrjuje, da je obnova diplomatskih odnošajev med Anglijo in sovjetsko Rusijo že gotova stvar. Ministrski svet je sinoči pooblastil zunanjega ministra, da čim prej ukrene vse potrebno, da se zopet vzpostavijo medsebojni diplomatski stiki, ki so bili pred leti prekinjeni zaradi znane afe re sovjetske trgovinske misije v Londonu. Verzije, da bo Anglija najprej sklenila tozadevni sporazum z Ameriko, so po zatrjevanju informiranih krogov neosnovane. Kar pa se tiče pri znanja sovjetske vlade, je Macdonaldov kabinet mnenja, da je to vprašanje že davno rešeno. Že svoječasna Macdonaldova vlada je priznala moskovsko vlado in se zato sedaj s tem vprašanjem sploh ni treba več baviti.

BERLIN, 22. junija. Tukajšnji listi beležijo vest iz Moskve, da je sovjetska vlada poslala svojega posebnega delegata k Trockemu v Carigrad, da

se z njim posvetuje glede obnove stikov z Anglijo. Moskovska vlada smatra Trockega za izvrstnega poznavalca angleških razmer. Trocki je živel pred revolucijo dolgo časa v Angliji in je imel tudi poznejše osebne stike z angleškimi politikami. Trocki je, kakor poročajo nadalje iz Moskve, pristal na ponudbo moskovske vlade in prevzel posredovanje med Londonom in Moskvo. Trocki je v zvezi s tem poslal v London svojega privatnega tajnika.

Zatrjuje se sicer, da ima tajnik le nalogo, intervenirati pri londonski vladi, da bi dovolila Trockemu nastanitev v Angliji, kakor pa zagotavljajo v poučenih krogih, je glavna naloga Trockijevega tajnika, da se informira pri londonski vladi, ali bi priznala Trockega kot izrednega ruskega poslanika, katerega naloga bi obstojala predvsem v tem, da se neobvezno pogaja z angleško vlado zaradi obnove medsebojnih odnošajev. Angleška vlada se je na sinočnji seji bavila tudi s tem vpraša-

njem. Odločitev še ni znana. Značilno pa je, da so danes že prodrele v javnost vesti o skorajšnjem imenovanju angleškega poslanika v Moskvi. Kot kandidata za to mesto se označujeta minister za Indijo v bivši Macdonaldovi vladi lord Oliver in lord Kenworth, ki je bil tudi kandidat za ministrsko mesto. Največ izgledov ima Kenworth, ki je zadnja leta mnogo potoval po Rusiji in navezal stike z ruskimi gospodarskimi krogi.

TUDI AMERIKA SE ZANIMA ZA RUSIJO.

MOSKVA, 22. junija. Kakor poročajo listi, bo v kratkem prispel v Rusijo znani ameriški petrolejski magnat Rockefeller. Od njegovega potovanja si obetajo sovjetski politični krogi tudi velik politični uspeh in računajo, da bo prišlo do zblizanja med Rusijo in Ameriko, ki hoče na vsak način prehiteti Anglijo, zlasti na gospodarskem polju in si še pravočasno zagotoviti dobičkanosne koncesije.

Kitajski zid v Mariboru

Usodni sklep krajevnega šol. odbora mariborskega, da v prihodnjem letu ne bo sprejemal v deško meščansko šolo otrok iz okolice, je presenetil vso našo javnost. Mesto hoče torej obdati svojo edino deško meščansko šolo s kitajskim zidom. Ta sklep je tem bolj krut, ker ne zabranjuje samo sprejema novih okoliških učencev, ampak vrže tudi vse sedanje obiskovalce iz bližnje in daljne okolice na cesto neglede na to, v katerem razredu so. Tako bo ponosno mesto Maribor pognalo okrog 300 učencev izpod svoje strehe, ki je niso vživali brezplačno! 300 mladih življenj, ki so želina in potrebna temeljitejša podlaga v izobrazbi za svoj bodoči poklic, bo ogroženih in motenih v dosedanem svojem delu! Ali so se gospodje takrat zavedali, ko so storili ta sklep, vseh dalekosežnih in naravnost brutalnih posledic za tako visoko število bodočih strokovnih delavcev, obrtnikov itd.? Ali ni bil s tem sklepom položen na pot razvoja in napredka našega srednjega stanu velik kamen ovire? Sedaj je prizadetih do 300 učencev in do 600 očetov in mater, pozneje bo pa prizadeto mesto samo. Bolj nesocijalnega in trdega sklepa si v današnjih časih res ne moremo zamisliti! Posledice zadenejo predvsem naše delavske in deloma obrtniške sloje, torej najšibkejše. Če otroci teh revežev že sedaj nimajo boljšega koščka kruha, ga ne smejo imeti tudi pozneje v svojem življenju. Tudi duševnih dobrin naj pogrešajo. In to je naredil naš Maribor ob desetletnici svoje osvoboditve! Ostanke srednjeveških utrd v mestu razpadajo in izginjajo. Mesto pa stavi novodobni kitajski zid — izobrazbi mladine!

Morda se bo komu zdela ta ali ona beseda v gornjih stavkih preostra. Kdor pa se zamisli v vse posledice, ki bodo nastale iz tega usodnega sklepa, se bo sam uveril, da naš jezik nima dovolj ostrih izrazov za tako početje.

Res je, da preživljamo vsi težko krizo, meščani in podeželani. Nikomur ni postlano z rožicami. A tudi to dobo bomo prestali lažje in boljše, ako se medsebojno podpiramo. Mesto je morda še bolj vezano na podeželje, nego pa podeželje na mesto. To je dovolj jasno pokazala zadnja vojna. V tej prehodni in kritični dobi pa se obdaja mesto s takim kitajskim zidom!

Naši okoličani pa se menda tolažijo, da bo tudi letos tako, kakor je bilo druga leta. Saj so se vsako leto slišale podobne grožnje. Nazadnje pa je le ostalo vse pri starem. Toda letos pa ne bo! Sklep Mestnega šol. odbora je pravomočen. Faktično se že zavračajo številne prošnje za obisk mestne deške mešč. šole iz okoliških občin, ako niso stariši zaposleni v mestu. Torej je v tem oziru vsako upanje — prazno.

Tega sklepa ne more nihče drugi razveljaviti ali pa predrugačiti, kakor tisti, ki ga je storil, t. j. mestni kr. š. odbor. Da pa tega ne bo storil, je več kakor gotovo. Saj ravno hoče doseči s tem sklepom samo to, da se vendar že enkrat re-

100 bolnikov našlo smrt v plamenih

GROZNI PRIZORI PRI POŽARU KITAJSKE BOLNICE V KANTONU. — 100 BOLNIKOV JE ZGORELO, 400 PA JE DOBILO TEŽKE OPEKLINE, DA BODO NAJBRŽE UMRLI.

ŠANGHAI, 22. junija. V mestni bolnici v Kantonu se je odigrala sinoči strahovita nesreča, ki je zahtevala ogromno šte vilo človeških žrtev. V sled eksplozije v bolniškem laboratoriju je nastal požar, ki se je kmalu razširil tudi na sosedno skladišče medikamentov in raznih eksplozivnih snovi. V sled tega je nastala druga še strašnejša eksplozija, ki je povzročila grozen požar. V par minutah je bilo štiri nadstropno poslopje bolnice od tal do strehe v plamenih. Iz bolniških sob je odmevalo obupno stokanje bolnikov in klicanje na pomoč. Zaradi ponavljajočih se eksplozij gasilci, vojaštvo in policija, ki so takoj prihitali na pomoč, sprva niso

mogli blizu. Razpeli so rjuhe in pozivali bolnike, naj skočijo skozi okna. Vsi bolniki, ki so se mogli giban, so sledili temu pozivu, toda v splošni paniki so skakali tako brezglavo, da so se večinoma pobili. V plamenih je našlo smrt nad 100 težkih bolnikov. Med temi sta tudi dva diplomata, ki sta bila še le pred par dnevi operirana in tako prikovana na posteljo. Ker so bile stopnice naprej v plamenih, je bila odrezana vsaka pot iz gorečega poslopja. Težko ranjenih je bilo nad 400 bolnikov, ki so dobili večinoma tako težke opekline, da bodo najbrže vsi podlegli poškodbam.

Prazniki v Beogradu

BEOGRAD, 22. junija. Ker so jutri in v ponedeljek pravoslavni binkoštni prazniki, je večina ministrov odpotovala na svoje domove ali pa na službena potovanja. Tako sta prometni minister dr. Korosec in prosvetni minister Boža Maksimović že sinoči odpotovala v Ljubljano, kjer se bosta kot zastopnika vlade udeležila svečane proslave 10-letnice ljubljanske univerze. Minister javnih del inž. Savković je danes odpotoval v Južno Sr-

bijo, od tam pa bo šel preko Črne gore v Bosno in Hercegovino. Spotoma bo inspiciral ceste, pošte in sploh vse ustanove, ki spadajo v njegov resor. Minister pravde dr. Srskič pa bo odpotoval popoldne v Sarajevo, kjer ostane preko praznikov.

Popust za hmeljarje

BEOGRAD, 22. junija. Prometno ministrstvo je odobrilo polovično vožnjo za zbiralce hmelja. Popust velja

šl pereče šol. vprašanje. Rešiti se more v sedanjih razmerah pa le sporazumno z mestom in bližnjo okolico: Krčevina, Pobrežje, Studenci in Tezno. Da bi pa te štiri občine z mestom vred ne zmogle ene mešč. šole, pa tudi ni res. Samo hoteti je treba, pa se bo že našel primeren način.

Zato je sedaj zadnji čas, da prizadete občine: Krčevina, Pobrežje, Studenci in Tezno, pokrenejo nemudoma akcijo sporazumno z mestno občino, da se zagotovi najpozneje s prihodnjim letom gradnja

skupne meščanske šole na desnem bregu Drave. Le tako bi bilo mogoče, da mestni kr. šol. odbor spremeni svoj sklep odnosno odgodi njegovo izvajanje še za eno leto.

Te akcije pa se je treba lotiti takoj. Sicer bo začetkom novega šolskega leta toliko križev in težav ter nevolje, a vse prepozno. Če je omenjenim faktorjem res kaj za šolo in za izobrazbo mladine, naše bodočnosti, naj gredo odločno na delo. S samim govorenjem in cincanjem se nikjer ne opravi nič in se tudi tu ne bo!

za III. razred osebnih in mešanil vladkov na progah Maribor—Dravograd, Maribor—Celje, Celje—Dravograd, Celje—Zidani most, Grobelno—Rogatec in Brežice—Zidani most. Za izkoriščanje te ugodnosti, ki bo veljala za dobo od 1. avgusta do 30. septembra, je potrebno potrdilo občine, ki ga je treba žigosati pri odhodu in pri prihodu v namembno postajo.

Amnestija v Bolgariji

SOFIJA, 22. junija. Posebni odbor sobranja je sinoči pozno zvečer izdelal načrt zakona o amnestiji. Načrt predvideva popolno pomilostitev vseh političnih zločincev, ki so bili obsojeni na največ 12 in pol letno ječo izvzemši onih, ki imajo na vesti kak umor. Med pomilostljenimi sta tudi bivša ministri Radoslavov in Tonkov. Ostale politične obsojence, ki s tem zakonom ne bodo pomilostljeni, je odbor priporočil ministru pravde v vsaj delno pomilostitev.

Zakon o zaščiti države v Grčiji

ATENE, 22. junija. Danes je v uradnem listu objavljen zakon o zaščiti republike, ki stopi takoj v veljavo. Zakon je naperjen predvsem proti komunistom ter predvideva za gotove zločine smrtno kazen.

Požar u Stockholmu

STOCKHOLM, 22. junija. Sinoči je pogorelo gledališče v bližini zoološkega vrta, ki je bilo največje gledališče v Stockholmu. Kako je nastal ogenj, ki je vpepelil gledališče do tal, še ni pojasnjeno.

Komunisti med sabo

MOSKVA, 22. junija. Nemška sekcija komunistične internacionale je stavila predlog za izključitev znane nemške komunistične voditeljice Klara Zejtkinove, ker da se je nepovoljno izražala o Staljinovem režimu.

Slovenska lesna industrija in eksport

POTREBA LASTNE IN ENOTNE STANOVSKO IN STANOVSKO-GOSPODARSKE ORGANIZACIJE LESNIH PRODUCENTOV IN TRGOVCEV.

Ena glavnih slovenskih pridobitnih panog je brez dvoma lesna industrija. Malokatera dežela v središču kulturne Evrope je tako oblagodarjena z gozdovi, kakor je naša. Gozdovi na Gorenjskem, ogromni gozdovi na Dolenjskem in Notranjskem, v gorenji Savinjski dolini, na Pohorju itd., preživljajo leto za letom tisoče in tisoče naših ljudi in dovajajo v deželo denar, brez katerega ne bi mogli izhajati. Ker pa je ravno lesna industrija tako važna slovenska gospodarska panoga, bi bilo brez dvoma potrebno, da bi ji tudi v javnem življenju posvečali več pažnje nego doslej. Morebiti je baš to zanemarjanje javnega razpravljanja o problemih te gospodarske panoge vzrok, da se ni mogla razviti tako, kakor bi se lahko bila, odnosno, da nam ne donša tistih koristí, kakor bi jih lahko donšala.

Med tem, ko imamo v ostalih gospodarskih panogah že davno dobro izvedeno organizacijo, je naša lesna industrija, žal, še danes brez vsake stvarne organizacije. Vsa naša lesna industrija je zaradi tega brez enotnih smernic, lesna trgovina je pa odvisna od dobre volje in spekulacije inozemskih posredovalcev in velikih eksportnih podjetij, ki so pretežno v italijanskih rokah. Skoraj neverjetno je n. pr., da smo Slovenci še vedno samo lesni producenti, trgovske posle za nas pa vršijo tujci, ki poberejo tudi večino dobička. Naš lesni eksport zaradi tega ni direktno, ampak vrši samo zalaganje tujih, pretežno italijanskih posrednikov. Centrala za razpošiljanje našega lesa — je torej Italija, ki ga z visokim dobičkom pošilja posebno v Orijent: na Grško, v Turčijo, Palestino, Egipt in ostale kraje severne Afrike, prav tako kakor kupujejo Francozi slavonske hraste, da jih potem kot blago francoske provenienče razpošiljajo širom sveta.

Kako usodno lahko postane tako trgovanje za slovensko lesno industrijo in s tem posredno za vse naše narodno gospodarstvo, dokazuje kriza, ki smo jo težko občutili pred nekaj leti. Takrat je bila zaradi spekulacije italijanskih posredni-

kov za dolgo dobo v zastoju vsa naša lesna industrija, mnoga podjetja so propadla, veliko škode so pa imeli tudi revnejši lastniki gozdov. Vsega tega bi ne bilo treba, ali vsaj ne v taki meri, ko bi se naši lesni producenti združili v močno skupno organizacijo, ki bi prevzela v svoje roke organizacijo direktne trgovine. Mi, ki imamo lastno morje in dovolj luk, bi organizacijo te naše direktne trgovine lahko naglo in ceneno izvedli, dobiček bi pa od tega imelo poleg lesnih producentov in industrijalcev tudi naše mlado pomorstvo. Vse to pa je brez organizacije nemogoče in neizvedljivo.

Ako hočemo tedaj, da bi naša lesna industrija solidno trgovsko podlago, je brezpogojno potrebno, da se čimprej osnuje prepotrebna organizacija vseh lesnih producentov v Sloveniji, in sicer na združno-gospodarski bazi. Glavna naloga te organizacije bi pač bila ustanovitev lastnih zastopstev v onih državah, kamor bi se direktni eksport najbolj rentiral, n. pr. v Turčiji, Egiptu itd. V zvezi s temi zastopstvi bi bilo pa seveda treba organizirati tudi transport, kar bi se lahko zgodilo potom pogodbe s katero izmed naših paroplovnih družb ali pa z ustanovitvijo lastne take družbe v okviru organizacije same. Na ta način bi vsa naša lesna trgovina postala popolnoma neodvisna od italijanskih in drugih posredovalcev in prekupčevalcev. Izvoz našega lesa bi se vršil direktno in zaslužek, ki ga sedaj pobirajo posredovalci in transporterji, bi ostal doma ter bi prišel v dobro producentov samih. Dohodki naše lesne industrije in trgovine bi se s tem neprimerno povečali, vsa stvar bi pa dobila tudi solidnejšo podlago kakor jo ima v sedanji nesamostojnosti.

V interesu naše lesne industrije in trgovine, kakor tudi v interesu našega celokupnega slovenskega narodnega gospodarstva je torej, da se poprimemo dela za ustanovitev lastne čvrste stanovske in gospodarske organizacije. Kdor jo bo izvedel, si bo pridobil brez dvoma za našo gospodarstvo velikih zaslug.

Slovenski obrtniki in novi obrtni zakon

V nedeljo dne 9. julija se bo vršil v Beogradu kongres Zemaljskega saveza zanatlijskih esnafa i zadruga, na katerega so bili povabljeni tudi mnogi zastopniki slovenskih obrtnikov z željo, da izrazijo svoje mnenje glede novega obrtnega zakona, ki se pripravlja. Zveza obrtnih zadrug je o tem že večkrat razpravljala in se zedinila, da postavi glede novega obrtnega zakona naslednje predloge in zahteve:

1. Novi obrtni zakon naj predvsem uvede prisilno obveznost stanovskih obrtnih organizacij in to ne samo obrtnih zadrug, temveč tudi zvez teh zadrug, kajti taka obvezna organizacija obrtništva je življenskega vprašanja za poslovanje in uspeh teh organizacij.

2. Glede usposobljenosti za samostojno izvrševanju obrta naj obrtni red točno določa učno dobo, ki naj traja 3—4 leta, obvezno vajeniško, pomočniško in mojstrsko preizkušnjo s pristavkom, da obrtniki v bodoče brez mojstrske preizkušnje ne bodo smeli držati vajencev, katerih število naj bo za posamezne obrate po potrebi omejeno.

3. Zakon naj vsebuje tudi striktna določila za pobijanje šušmarstva.

4. Nov obrtni red naj predvidi tudi določilo obveznega zavarovanja samostojnih obrtnikov za slučaj bolezni, nezgod, onemoglosti in smrti.

5. Z obrtnim zakonom naj se da tudi predpogoj in zagotovilo, po takojšnji ustanovitvi obrtnega muzeja za Slovenijo, Hrvatsko, Bosno, Dalmacijo in Srbijo ter eventualno tudi drugih pokrajin.

6. Obrtno-pospeševalni urad naj dobi v novem zakonu garancijo za svoje delovanje in obstoj.

7. Vprašanje zbornic, ki naj ostanejo skupne za trgovino, obrt in industrijo, se naj izloči iz obrtnega reda in uredi v posebnem zakonu o zbornicah.

8. Splošna zahteva obrtništva v Sloveniji je, da se obrtni zakon predloži stanovskim organizacijam v izjavo, ker bi zakon, ki bo izdan brez sodelovanja ljudi iz prakse, mogel pomeniti le eksperiment, ki se v praktičnem življenju brez škode za obrtništvo ne bi dal izvajati.

Današnji trg

je bil kakor po navadi zelo bogato založen. Zelenjave od solate pa do novega zelja, ohrovt in prvega domačega fižola v stročju je bilo po še dokaj zmernih cenah dovolj na razpolago. Stročni fižol je bil po 10 Din kg in je napravil resno konkurenco laški robi, ki je mnogo dražja. Obila zaloga kumar je precej regulirala ceno. Dobile so se že po 1 Din komad, večje pa so imele še vedno višjo ceno do 6 Din. Neprimerno drag je stari krompir, ki ga je bilo pripeljanih 6 vozov. Prodajali so ga po 10 do 12 Din merco. Cvetiča se je prodajala po 4 do 10 Din. Izredno mnogo je bilo domačih češenj. Prodajali so jih po 4 do 6 Din liter. Črnic ni bilo mnogo, jagod nekoliko več. Črnic so bile po 4, jagode po 10 Din liter. Gobe so v ceni padle. Prodajale so se po kvaliteti 1 do 2 Din za kupček. Prvič so se pojavile pri stojnicah laške fige, ki pa imajo tudi »laško« ceno. Perutninski trg je bil zelo živahen. Cene so bile: Piščanci 30 do 45 Din par, kokoši od 40 Din, zajci mladi 15 Din, večji 30 Din. Špeharski trg zaradi vročine ni posebno živahen. Dovoz je znašal 41 zaklanih svinj, glavni kupec pa so bili domači mesarji.

Prilagodni živinski sejem

Ker je v petek dne 28. VI. 1929 na Vidov dan državni praznik, se vrši prilagodni svinjski sejm v četrtek dne 27. t. m.

Mariborsko gledališče

Torek 25. junija ob 20. uri »Romeo in Julija«. Poslovilna predstava g. Janka Rakuše.

Sreda 26. »Cerkvena miša. Premijera.

Mariborski in dnevni drobiž

Težka nesreča na Aleksandrovi cesti

Danes predpoldne okoli 11. se je pripetila na vogalu Aleksandrove in Sodne ulice težka nesreča, katere žrtev je postal 50 letni mesar Franc Dreisiger, posestnik v Lajteršpergu.

Z enovpreznim vozom se je peljal s svojim hlapcem Francem Bukovičem v mesto. Pri Mlinski ulici pa je nek avtomobil nenadoma splasil konja, ki je divje zdirjal v smeri proti frančiškanski cerkvi. Z Aleksandrove ceste je splašena žival nepričakovano krenila v Sodno ulico. Voz se je nagnil in prevrnil ter podkopal pod seboj gospodarja, dočim je hlapec po naključju odnesel popolnoma zdravo kožo.

Mesar Dreisiger se je pri padcu težko poškodoval in obležal sredi ulice nezavesten. Na desni strani glave ima na čehu in na obrazu globoke rane. Iz ust mu je curkoma lila kri. Sosedje so mu nudili prvo pomoč, nato pa ga je rešilni oddelek prepeljal v bolnico.

Konj je s prevrnjenim vozom še skušal zdirjati dalje po Sodni ulici, vendar na se je posrečilo policijskemu stražniku, ki ga je že prej skušal zadržati, da ga je ustavil. Konja s polomljenim vozom je hlapec odpeljal domov, dočim ima gosp. Dreisiger tako težke poškodbe, da bo moral ostati delj časa v bolnici.

Nesrečo je z grozo opazovalo mnogo ljudi, ki so ponesrečencu takoj priskočili na pomoč. Sreča v nesreči je le, da konj ni zdirjal uro pozneje, ko bi bila Aleksandrova cesta še bolj obljudena in bi bila še hujša nesreča neizogibna.

Pravoslavne binkošti.

V nedeljo in ponedeljek slave pripadniki pravoslavne vere svoje linkošne praznike. Tem povodom se bo vršila oba dneva v pravoslavni kapeli služba božja ob 8.

Uspeh dveh naših mladih pevcev.

G. Pavel Gasparin, stud. ing. in absolvent konzervatorija v Nancyju, je dobil pri sklepnem konkurenčnem petju na tem zavodu prvo nagrado. Gdč. Erika Družovič, stud. mus. akad. v Zagrebu, je že v prvem letu svojega študija na tem zavodu nastopila v sklepnih prireditvi operne šole v vlogi Suzane v Mozartovi »Figarovi svatbi«. Kritika omenja njen odlični, naravni teaterski talent v zvezi s pevskim talentom. Oba je pripravljala na pevski študij ga. Družovičeva.

Nova gradbena dovoljenja.

Na včerajšnji seji mestnega sveta so bila izdana naslednja stavbna dovoljenja: dr. Ivan Jurečko, preureditev dvoriščnega poslopja za tiskarno v Gregorčičevi ulici 6. — Josip in Ivana Witschansky, zgradba stanovanjske hiše v Fochovi ulici 11. — Jakob Pesek, zgradba pritlične stanovanjske hiše v Marmontovi ulici 6. — Helena Verstovšek, zgradba prizidka Stritarjeva ulica 17. — Ivan Lušnik, zgradba stanovanjske hiše Koseskega ulica. — Maks Milič, preureditev stanovanja v lokale za vinotoč v Betnavski ulici. — Vacuum Oil-Company, preložitve bencinske črpalke ob Aleksandrovo cesto. — Dr. Franjo Irgolič, zgradba stanovanjske hiše v Koroščevi ulici. — Vekoslav Sturm, zgradba stanovanjske hiše v Koroščevi ulici. — Franjo Golob, nadzidava nadstropja v Mlinski ulici 6. — Ivan Kos, zgradba mesnice. — Josip Kliček, preureditev gostilniških prostorov »Wilson« na Aleksandrovi c. v mesnico. — Josip Hutter in drug, zgradba naprave za čiščenje trde vode. — Josip Hutter, podaljšanje tvorniškega poslopja. — Eksportna družba Matheis, Suppanz in drug, zgradba hladilnice.

Pohorski izlet.

Zveza privatnih nameščencev Jugoslavije v Mariboru priredi dne 21. julija t. l. svoj članski izlet na Pohorje. Program je naslednji. Z jutranjim vlakom do Ruš, od tam pešizlet čez Smolnik na Klopni vrh. Popoldne solnčenje in kopanje v turistom znanem prijetnem in toplem konjiškem jezercu. Pri povratku na Smolnik bodo imeli izletniki priliko nabrati si za bowlo

izbrane rdeče jagode. Izlet bo prvovrstno organiziran in se ga lahko udeležijo tudi družine z otroci, za katere bo končni cilj izleta prijazni Smolnik, ki ima priznано dobro oskrbovano kočjo. Na prijaznih tratih in gozdu bo za male obilo razvedrila in vsestranske zabave. Skupen povratek preko Smolnika v Ruše. Prijave za izlet sprejema društvena pisarna na Slomškovem trgu ob poslovnih urah. Vabljeni so vsi ostali privatni nameščenci. Odbor.

Svetozar Pribičević ne sme v Beograd.

Brnske »Lidove Noviny« poročajo 21. tm., da je bila žena Svetozara Pribičevića, ki je prosila za dovoljenje, da sme svojega bolnega moža dati radi operacije slepiča prepeljati iz Brusa v Beograd, obveščena, da se lahko njen mož podvrže operaciji v Kruševcu, da se pa njegov prevoz v Beograd ali Zagreb ne dovoljuje.

Izlet marenberške mladine v Maribor.

V sredo dne 19. VI. je priredila osnovna šola v Marenbergu izlet v Maribor. Pri tej priliki je šolska mladina ob desetletnici slovenskega obmejnega šolstva obiskala grob ustanovitelja slovenskega obmejnega šolstva blagopokojnega dr. Karla Verstovškega ter položila na njegov grob venec iz cvetic svojega kraja z napisom: »Očetu slovenskega obmejnega šolstva — hvaležna šolska mladina marenberške šole«. Šolski upravitelj je obrazložil mladini delovanje pokojnega dr. Verstovškega in njegovih tovarišev, katerih vseh zaslug je, da se učijo danes v domačem slovenskem jeziku. Učenci so zapeli nato še pesem »Vigred se povrne«. Popoldne so se zglasili trije učenci šole z razrednikom učiteljem Stankom Terčekom kot odposlanci šolske mladine pri osvoboditelju Dravske doline generalu Maistru ter mu izročili pozdrave in zahvalo slovenske šolske mladine kot svojem rešitelju. Izročili so mu tudi šopek rož iz krajev, ki so bili po njem osvobojeni.

Člani »Streljačke družine«

se opozarjajo, da prispeta v Maribor jutri v nedeljo iz Beograda dva delegata Saveza streljaških družin v svrhu priprav za streljaško tekmo, ki se bo vršila začetkom septembra t. l. v Mariboru. Tozadevna seja bo jutri popoldne na vojaškem strelišču v Radvanju. Autobus bo točno ob pol 16. uri pod Veliko kavarno udeležencem na razpolago. Po seji izlet v Limbuš, odkoder se vračamo z avtobusom.

Slovensko trgovsko društvo

opozarja na svoj jutrišnji izlet v Ruše. Odhod z vlakom ob 13.20 ali z avtobusi ob 15. uri iz Glavnega trga. Ob pol 16. zbirališče pri tovarni za dušik v Rušah, kjer se bo nato vršil ogled tovarne. 1510

Dr. J. Sekula

od 24. t. m. do nadaljnjega ne ordinira. 1494

Dne 29. junija t. l.

ob 15. uri gasilna veselica v Kamnici pri Šeraku. K obilni udeležbi vljudno vabi Odbor prost. gasilnega društva. 1486

»Povodni mož« v Studencih.

Drevi uprizori deška osnovna šola v Studencih v Sokolskem domu mladinsko igro Josipa Koršana »Povodni mož«. Začetek ob 20. uri, konec ob 22. uri.

Reklama ni vse,

marveč mora biti tudi blago prvovrstno in ustrežati vsem zahtevam. Tako blago se samo širi, zlasti še, če je njega uporaba prijetna, osvežujoča in koristna. Take vrste blago je tudi zobna pasta »Odol« ki je znana po vsem svetu kot najboljšo sredstvo za zobe in usta. Poleg tega, da uniči vse bolezenske kalli in ohrani biserno bele zobe, je tudi po okusu prijetna. Kar pa je najglavnejše, je zobovju absolutno neškodljiva, pač pa prepreči gnitje in odstranjuje zobni kamen.

Pri pokvarjenem želodcu,

plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapekl, bljuvanju ali driski, učinkuje že kozarec naravne »Franc Jožefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravnik za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franc Jožefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in špec. trgovinah. 2098

Sveta Magdalena — mariborska četrt

MALO NAS PREZIRAJO, MALO ZANEMARJAJO, PA VENDAR ŽIVIMO.

Sicer ni čisto prav, da bi bila Sveta Magdalena mestna četrt, kajti, kakor stoji sedaj stvari, bo to kar že cela polovica mariborskega mesta. Zanimivo je, da se Magdalena del mesta ne prične tukaj ob Dravi, kjer je župnija in cerkev sv. Magdalene, marveč šele tam onstran proge, kjer so hiše manjše, obdane z vrtnički, in obljudene, da kar mrgoli otrok in žen, le ob večerih se vsujejo tudi mošje in fantje iz raznih tovarn in delavnic, da zvečer kakor ob nedeljah uživajo nekoliko miru v krogu svoje rodbine, v pomenkah s prijazno sosesčino, da se jim ohladi glava in odpočijejo roke na vrtu, v senci grmičevja ali košatega drevesa.

Čisto nekaj zase je Sv. Magdalena. Mariborčani je sploh ne poznajo in še le sedaj, ko so se začeli zanimati za novo kolonijo mestne občine, so odkrili tudi Sv. Magdalena. Ni še tam trgovin, ni tam uradov, da bi jim bilo treba hoditi na ono stran. Tam so samo naselbine delavcev in vseh onih, ki to stran Drave, v imenitnejšem delu mesta niso mogli dobiti stanovanje.

Pa vseeno so tam pri Sv. Magdaleni tudi ponosni na svoj del mesta in se tudi oni skoraj premalo brigajo za mestno središče, kajti živeti hočejo svoje lastno življenje, da bi jim le občina šla tako na roko kakor to zaslužijo po svojem številu in po svojih potrebah.

Kaj je njim za večerno promenado po Gosposki ulici, ko jo imajo sami po Frankopanovi cesti. V gornjih prostorih gostilne »Pri lokomotivi« se vadi parkrat na teden železničarska godba in dela štalcem večerni koncert, da se jih kar gnete tam na križišču Frankopane in Jezdarske ulice. In senčni vrt prijatelja Starmana, ali ni kakor vrt pri »Unionu« ali pri »Gambriinu«?

Kaj je njim za mestni park pod Kalvarijo, saj so tam povsod vrtovi in od Pohorja pihlja neprimerno bolji zrak, kakor ga ima središče mesta.

To delavno ljudstvo živi zadovoljno, dokler je dela in služka. Kaj pa takrat, ko se oglase v rodbinah bolezni, kam z otroki, če morata oče in mati na delo? Takrat pride beda in nezadovoljstvo. In tudi tega je tam pri teh malih ljudeh mnogo. In marsikaj bi lahko bilo in bo moralo biti bolje.

Za otroke je v središču mesta še pri-

lično oskrbljeno, tam za Magdaleno, kjer rastejo kar po vrsti hiše iz tal in se številno ljudstva veča od dne do dne, tam pa se ne zgane ničesar, celo to, kar je nekaj bilo, se je ukinilo in odpravilo. Magdalena, ki je že davno dovolj številna za dva šolska okoliša, ima sicer primerno deško šolo, a mnogo premajhno ter razpadajočo dekliško šolo. Nekdanja šola v železničarski koloniji se je prepustila drugim namenom. Pa z železničarsko kolonijo so še posebni računi: kaj je z vodovodom in razsvetljavo?

Otroški vrtec mestne občine se pač vzdružuje, a oni, ki ga je nekaj dotirala Južna železnica, je ostal brez dotacije. Tukaj, kjer bi bilo najpotrebnejše dnevno zavetišče, ga nimamo, kajti ono v ljudskem vrtu je vse preveč od rok tako od doma kakor od šole. Oljubljali so nam pač dnevno zavetišče za šolarje, takrat ko so gradili one dolge hiše s številnimi vrati in majhnimi okni, pa od takrat ni več piti obljub.

Edino avtobus št. 1 kaže, da niso popolnoma pozabili na nas, ko je baje ta proga izmed vseh še najbolj rentabilna. Prepričani smo sicer, da bi bilo tudi tej progi v korist, če bi ne delala pred kadetnico one čudovite zanjke, kjer se avtobus tako sumljivo premetava, marveč bi brez zamude časa si poiskala še novih potnikov po Kettejevi ulici, kamor se stekajo Koseskega, Magdalenska in Betnavska ulica iz delavske kolonije. Pa vse to je bilo že lani obljubljeno, pa ni da bi kdo še obljube držal.

Pri tem pa zidajo tam pri Magdaleni hiše in hišice kar naprej. Podjetnejši si grade trgovine in branjarije, drugi obrtniške delavnice. Ni ravno tako strogo, da bi moralo biti lepo in primerno. Saj nas ne štejejo k pravemu mestu; zato so hiše dvignjene nad cestno višino ali pa so globoko pod njo. To ni tako važno, saj se komaj ve, kod bodo ceste tekle in za njihovo višino se še ni pravzaprav menda nihče pobrigal. Šele nekoč bodo hišni graditelji razočarani gledali, kako so si zgradili svoj dom.

Tam pri Sv. Magdaleni smo nekoliko bolj zase, pa vendar smo del Maribora in zato bi bilo že prav, če bi se Maribor tudi za nas malo zanimal in nam dal živeti, kakor žive tam onstran v pravem Mariboru.

večer ji zatrijuje svojo zvestobo in se nikdar ne ozira po drugih. V soboto zvečer povabi ženko seboj, ji izroči v varstvo ves denar in prepušča tudi njej izbiro dobrih kleti in kuhinje. Če je žena mnenja, da bi bilo dobro posedeti še malo v »Astoriji«, se vzorni mož temu nežno protivi in opozarja na to, da je treba misliti tudi na otroke, da je treba štediti in sploh sili domov. Vzorni mož kart niti ne pozna, kadri pa samo toliko, kolikor je po mnenju žene njegovemu zdravju koristno. Doma sploh nikoli ne prižge cigarete, da ne okuži zraka. Vestno opozarja ženo na vsak nov program v gledališču, kinu itd., in se briga, da žena ne zamudi nobene veselice, plesa in zabave. Otročji voziček pelje vedno mož in ženi celo priporoča, naj po kosilu ostane doma in si odpočije. Zjutraj je prvi na nogah, hodi po prstih, da žene ne zbudi in si najraje tudi sam skuha zajutrak, opoldne pa pomije vso posodo, da si ženka ne kvarji nežnih ročic. Če ga slučajno povabijo prijatelji v Grajsko klet ali k Osetu pripelje ob 2. zjutraj vso družbo domov in jo predstavi svoji ženi, da se prepriča, s kom je hodil in kod je bil. Za počitnice polaga vsak mesec par stotakov na stran, da popelje ženo v najfinjšo letovišče, na morje ali kam si poželi. Seveda pa jo tudi opremi z najmodernejšimi toaletami. Z eno besedo, vzorni mož, o katerem sanja vsaka šestnajščica in s kakoršnimi se hvali vsaka poročena žena če ga le ima.

Vzorna žena.

Vzorna žena je po telesu bela in zelo skrbna, po svojem mišljenju in obnašanju priročna, po srcu zvesta, v gospodinjstvu varčna, v besedah zelo prijetna, v negovanju svojega moža pa nevrjetno iznajdljiva, a v dejanju mehko priliznjena. Rada poljublja svojega moža, mu zjutraj sama navija brke, (če mu jih dovoli nositi), ga objema s svojimi toplimi rokami, ga nežno čehlja za ušesi, kratkoma stori tisoč stvari, ki jih ni zavreči. V soboto zvečer vzorna žena svojega možička snažno umije, obrije, preobleče in mu pravi: »Ves teden si težko delal, zdaj pa le idi in se malo pozabavaj. Pij, kolikor ti diši, na ulici pa nikar ne kriči, da te policaj čez nedeljo ne zapre in bi morala sama jesti sočno pečenko.« Možu pusti ves denar in nikdar ne stika po njegovih žepih za ljubavnimi pismi. Če mož kam odpočuje, govori žena o njem le dobro in ne verjame ničesar, če ga pride k njej kdo opravljat. Kakor pred poroko, ima mož pri vzorni ženi tudi po poroki glavno besedo.

Vzoren otrok.

Vzor-otrok zakriči, čim se pojavi na tem grbastem svetu. V nežnejši dobi je krik vse, kar zna in se tega sredstva spoznavanja tudi najizdatneje poslužuje. Že v plenjah je prebrisan in kmalu opazi, da njegov krik vedno zaleže. Če ne dobi, kar hoče, pa kar zatuli. Njegov bojni klic mamico hitro zbega in jo pripravi do kapitulacije. Ko začne po vseh štirih kobacati, postane strahovito požrešen. Njegov želopec je podoben Nojevemu. Požre namreč vse, kar mu pride pod roko: gume, gumi, žlice, copate, kamenje in druge take delikatese. Tudi peska ne odklanja. Pri pravem kosilu mora imeti svoj krožnik in seveda tudi svojo žlico. Pa kakor ima prazno žlico vedno v ustih, jih ne najde, kadar je žlica polna. Hrana je povsod, na nosu, očeh, bradi in vratu, samo usta ostanejo prazna. Malenkost mu je tudi pasti iz vozička. Skrbna mati ga proti takim ekskurzijam zavaruje s pasom, kar pa mu ni nikdar prav. Za njegov okus ima vsaka mačka prekratek rep in ga skuša zato s svojimi skromnimi močmi kar mogoče nategniti. Ko doraste malo od tal, preizkuša svoje turistične zmožnosti najraje po pohoštvu. Noben stol, nobena miza in nobena omara mu ni previsoka. Bolj živahni otroci se vadijo tudi v lahkoatletiki in najraje skačejo z omaro na posteljo. Tla so jim za gimnastiko običajno pretrda. Če še ne vidi na mizo, da bi kontroliral, kaj je pri nesla mati, se kaj rad posluži miznega prta in ga z vsem skupaj potegne na tla. Če se pri takih prilikah ubije kaka vaza ali zlije nanj vrela juha, vzorni otrok samo zatuli, uverjen, da bo taka obramba najuspešnejša. V šolo ga morajo vleči s silo, a že prvega dne sprašuje, kedaj bodo počitnice. Če dobi slab red, je tega kriv učitelj, vsi drugi pa še manj znajo. Domače naloge navadno nikoli ne piše, mesto tega pa brca žogo, če je dež, tudi kar v stanovanju. Ob koncu šolskega leta dokaže krvivce, ki so se mu godile vse leto v šoli, z odličnim spričevalom. So tudi otroci, ki so malo drugačni, a teh ni šteti med vzorne. A.

Turizem

Akcija za zgraditev koč pri Ribniškem jezeru

Marsikateri ljubitelj našega zelenega Pohorja se je nadejal, da se bo že v letošnji jeseni lahko odpočil v novozgrajeni planinski postojanki, ki jo je planinska stavbna zadruga »Ribniška koč« nameravala zgraditi že v tekočem letu. Žal pa je akcija zadela na nepričakovane ovire, ki so delo zavleklo. Predvsem zaradi dolgotrajne, hude in za gradbeno delo neugodne zime se je delo zavleklo v pozno poletje. Nadalje je bilo krivo zavlačevanja dela tudi pomanjkanje interesa za stvar ravno s strani onih činiteljev, ki bi bili v prvi vrsti poklicani, da podprejo to akcijo. K temu se je pridružilo še pomanjkanje denarnih sredstev in primerne stavbne prostora.

Akcija pa je prispela v odločilen štadij ob priliki zadnjega sestanka merodajnih činiteljev v Ribnici na Pohorju in na omenenem mestu, kjer se namerava zgraditi planinsko postojanko. Ob tej priliki je padla končno veljavna odločitev glede prostora, kjer se bode zgradil ta novi planinski dom, za kar se imamo pač v prvi vrsti zahvaliti gospodu inž. Lenar-

čiču, veleposestniku in industrijalcu v Josipdolu pri Ribnici na Pohorju, ki je v svojem nesebičnem idealizmu za planinstvo velikodušno podaril zadrugi primeren del svojega posestva na Jezerskem vrhu, zapostavljajoč pri tem vse svoje lastne interese glede liva in gozdarstva. S pristržno hvaležnostjo se ga bodo spominjali vsi oni številni planinci, ki bodo uživali v novi koči, zgrajeni na od njega podarjenem zemljišču, v lepem ali slabem vremenu prijetno zatočišče!

Ker se je izgubilo v letošnjem letu že precej časa, bo povsem nemogoče spraviti nameravano zgradbo že letos pod streho. Izvršila se bodo le vsa pripravljala dela, napravil vodovod, izravnal stavbeni prostor, nalomilo potrebno kamenje, posekal in pripravil potreben stavbeni les ter postavila zasilna delavska bajta tako, da se bode v prihodnjem letu lahko že v zgodnji spomladi pričelo z dograditvijo stavbe.

Novi planinski dom bo stal ob poti, ki pripelje iz Ribnice k Jezerskemu vrhu, približno sto korakov severozapadno od takozvane »Cerkvice«, od koder se bo nu dil posetnikom vsestransko krasen razgled. Dostop k temu mestu je prav prikladen iz trga Ribnica, od koder se dospe v dveh urah in iz Mislinja po pičli triurni hoji. Prav prikladni dostopi pa bodo tudi iz Vuhreda, Slovenigradca in s Klopnega vrha.

Z dograditvijo te postojanke bo ustrezno dolgoletni želji naših planincev, ki do sedaj na zapadnem Pohorju niso imeli nikakoršnega zavetišča ter so bili ob priliki svojih izletov neusmiljeno izpostavljeni vremenskim neprilicam. Dvignilo se bo tudi število turistov v te predele Pohorja, zimskim športnikom pa se bo nudila prilika prvovrstne smuke po idealnih snežnih poljih od Jezerskega vrha do Velike kope. Dvignil pa se bo tudi v znatni meri tujski promet v vseh krajih ob vznožju tega dela Pohorja.

Vandalizem „planincev“

Zeleti je, da podprejo zadržno akcijo vsi oni, ki so na stvari zainteresirani, predvsem pa naši planinci in krajevni činitelji s tem, da pridobijo in naklonijo zadržni potrebna denarna sredstva!

Prav mnogo se je že pisalo, razpravljalo, prošilo in švarilo vse posetnike planin, naj ob priliki izletov varujejo kolikor le mogoče naravo ter da opuščajo vsa dejanja, ki bi utegnila povzročiti kakoršnokoli škodo zemljiškim lastnikom, vendar pa kažejo vsi znaki, da so ostali vsi opomini ljubiteljev narave in pravih planincev le glas vprijočega v puščavi. Vedno iznova prihajajo pritožbe, da se nekateri takozvani planinci obnašajo tako, kot bi človek pričakoval samo od nekulturnih ljudi. Pustošenje travnikov z nabiranjem celih tovorov planinskih cvetlic je vsakdanja stvar, za zaščito planinske flore se od takih ljudi nihče ne zmeni, lomljenje in podiranje dreves in slične poškodbe so na dnevnem redu. Zaradi tega ravnanja gotovih ljudi se potem ni čuditi, da posestniki planinskih zemljišč nič kaj prijazno ne gledajo te vrste »ljubitelje narave« in se nerazpoloženo deželanov popolnoma razumljivo izraža tudi do ostalih turistov. Gotovi izletniki si mislijo, da si na deželi, zlasti pa še na planinah, kjer jim ne sledi na vsak korak žandar ali policaj, smejo dovoljevati najraznovrstnejša pobaštva in nekorektnosti. Pred kratkim se je neka družba mariborskih izletnikov, članov nekega neplaninskega društva, utaborila na zapadnem Pohorju, sekala tamkaj drevesca ter si iz stebel in vej napravila zasilna taborišča. Za zgraditev zasilnega ognjišča pa so kratkoma izruvali mejnike, ki so bili kot taki točno in vidno označeni s vklepanimi znamenji ter jih odnesla na oni kraj, kjer jih je ravno potrebovala. Nad tem vandalskim početjem se je lastnik posestva, ki je bil do sedaj planincem zelo naklonjen, upravičeno zgražal in hudoval.

Ni pa to edini slučaj takega početja. Prijavljenih je še mnogo drugih primerov, mnogo jih pa ostane nepojasnjenih. Tozadevno je potrebno temeljitega čiščenja. Pozivamo vse prave planince, da po možnosti preprečijo tako postopanje ter da vsakega, ki ga zalotijo pri pustošenju, legitimiražo ter brezobzirno naznanijo lastnikom prizadetega posestva, oblastvom ali pa pristojni podružnici S. P. D., da dobijo krivci zasluženo kazni.

Kakšna mora biti vzorna familija

DOBER NASVET VSEM ZAKONCEM, KAKO DOČAKATI DEMANTNE POROKE, V NAJLEPŠI ZAKONSKI SLOGI.

V času, ko so ločitve zakonov vedno pogostejše, tako da odvetniki in pravoslavni popje že komaj zmagujejo delo, v dobi, ko so družinski prepri teden dni po poroki že skoraj običajna zadeva, bi bilo res že nujno potrebno, da bi s posebnim zakonom določili pogoje in predpisali kvalifikacijo za zakonski stan. Sedaj, ko nimamo parlamenta in ko se ni treba bati, da bi iz tega nastal politicum in kost za politične agitatorje, bi bilo to tem lažje izvedljivo. Ker pa unifikacija zakonodaje pri nas in menda tudi drugod še niti tako napredovala, ne bo škodilo, če objavimo smernice, kakšna naj bo familija, da ne bo večnih razprtij in da bo lahko premostila vse križe in težave zakonskega jarma. Smernice nam je poslal star preizkušen, moderno misleč opazovalec, ki je to vprašanje temeljito študiral. Prepričani smo, da bodo vsi zakonci, ki se bodo ravnali po teh smernicah, dočakali visoko starost v srečnem zakonu in da bodo mesto vedno gostejših ločitev lahko slavili vedno gostejše srebrne, zlate in demantne poroke. Evo, kaj pravi:

Vzorni mož.

Vzorni mož je po telesu zagorele barve in kocinast, do svoje žene vedno vljuden, v izrazih nikdar trd, vpraša za vsako stvar svojo ženo, gre z njo na promenado in skupno ogledujeta izložbe. Če opazi, da ženi kaka stvar v izložbi ugaja, se nežno skloni k njej in jo ljubeznivo vpraša, ali bi ji jo smel takoj kupiti. Vsak

Ljubljansko gledališko pismo

Gostovanje članov mariborske drame v Ljubljani.

Prošli petek smo imeli priliko, pozdraviti na našem odru štiri člane mariborskega dramskega gledališča. Bili so to ga. Zakrajškova, gdčna Kraljeva, g. Rakuša in g. Skrbnišek ml. Dragi gostje so nastopili v Shakespearjevi drami Romeo in Julija, ki se je letos skoraj ob istem času igrala v Ljubljani in Mariboru. Zato je bilo to gostovanje posebno zanimivo, ker nam je nudilo možnost primerjave nekaterih odličnih članov obeh slovenskih dramskih ansamblov.

Mariborsko vpriзорitev je zrežiral g. Pregarc, v Ljubljani pa je bila režija v rokah g. Šesta. Osnovna načela obeh režiserjev so si v mnogočem nasprotna, posebno še pojmovanje inscenacijskega problema, ki je bil v Mariboru precej drugače rešen, nego v Ljubljani.

Iz tega izvira seveda tudi neka različnost v pojmovanju drame, ki se kaže še prav posebno v kreacijah glavnih predstavitev. Bila je težka naloga za mariborske goste, ki so bili naštedirali deo v povsem drugačnem okviru, da so se brez pravihkušenj mogli zlititi z ljubljanskimi kolegi v enotno in harmonično celoto. Mestoma se je sicer še opazilo, da postoji neko različno pojmovanje med domačini in mariborskimi igralci, vendar je treba reči, da je bil splošni utis prav skladen. Vešča roka režiserja g. Pregarca se je opazala pri vsakem stavku, pri vsaki kretnji.

Pozornost večera je bila osredotočena seveda na postavi glavnih dveh junakov, to je na Romea in Julijo. To je igrala gdčna Kraljeva, odlična Veronika Deseniška. Prav dobro je podala dekliško nežnost, prisrčnost in udanost nesrečne ljubimke, ki je bila morda premalo krepka v razgibanih momentih. Ponekod jo negotovost zapeljuje še v patetičnost, mestoma še pretirava: v splošnem je pa gdčna Kraljeva dokazala, da je resničen talent, ki črpa iz bogatega, živega čustvovanja. In ko si pridobi še potrebno odrsko rutino, bo njena igra, ki kaže, da ji doživljanje na odru vre iz notranjih spoznanj, lahko postala res vzorna.

Pripomnil bi še, da prav skrbno izgovarja slovenščino, kar je vredno pri naših gledaliških razmerah prav posebne pohvale. Več pažnje bo pa morala posvečati pravilni intonaciji.

G. Rakuša nam je prav za prav star znanec. Saj je začel svojo karijero v Ljubljani, dasi je tega že precej let. Poznalo se mu je, da se čuti nekam tujega, nesigurnega v neznanem miljeju. Njegov Ro-

meo morda zato ni prišel do tiste prave veljave, ki bi mu sodila, ker je izpadel nekako iz občega okvira sodelujočih. — Igra g. Rakuše je v mnogočem precej drugačna od one, ki smo je vajeni pri nas. Reči hočem, da je bil ta Romeo v mnogih podrobnostih pojmovan bolj po zunanje, da je njegov interpret polagal glavno važnost na slikovitost kretenj in gibov, na nekako estetsko slikovito dovršenost vnanjih podob igranja, da je mestoma na prav junaški način pretiraval tako v govorici, kakor tudi v gestah. Imel je pa trenutke, kjer je bil res ves pravi, divje-strastni in obenem za čudo sentimentalno nežni ljubimec, junak iz dobe renesanse, dobe krvi in ljubezni, srditih bojev in najnežnejših čustvenih izlivov. G. Rakuša je brezdvomno mnogo obetajoč talent, ki bi v serijoznem umetniškem ansamblu, kjer bi se mogel njegov nemali prirodni odrski dar svobodno razvijati, pod vodstvom razumnega režiserja lahko postal naš slovenski Hamlet.

G. Vladimir Skrbnišek je odigral vlogo duhovitega rogovileža Merkurta z velikim članom. Zdeti se je hotelo celo, da je malce pretiraval. Imel sem utis, da je njegova krepka igra za naš oder preveč silovita in da se je zato njegova igra preveč odražala od ostalega ansambla. Je pa v njem sigurno mnogo prave gledališke krvi, ki tudi odrske kulture ne pogreša.

Vlogo smešno naivne, robate dojke je glumila ga. Zakrajškova, požrtvovalen gost mariborske drame. S svojo časih preveč drastično igro si je osvojila maso občinstva, ki jo je živahno pozdravljalo. Njeni požrtvovalnosti in trudu, s katerim je svojo vlogo v veliki meri osvobodila znakov diletantstva, gre vsa čast: Vsekakor bi jej za resnost njene kreacije nekaj več zmernosti v karikiranju in opustitev cenenih efektov le koristilo.

Mariborski gostje, ki so prinesli iz naše severne prestolice živ dokaz, da mariborska drama zares dela, in da tudi umetniški ni brez pomena, so bili deležni iskrenega, res prisrčnega sprejema. Saj so prinesli seboj veliko idealizma, toliko mladih, še neizčrpanih sil in toliko zaupanja in vere vase in v bodočnost slovenske dramske umetnosti, da so res pozivljajoče uplivali. Obžalovati je le, da se je njihovo gostovanje vršilo tako kasno v sezoni, ker bi bil sicer obisk gledališča gotovo še večji, dasi bi priznanje občinstva ne moglo biti bolj občuteno in bolj iskreno, nego so ga bili deležni. —

D.

Sukle doji?

KAK SE JE PRLEKI GODILO V MARPROGI, KDA JE HODA PO »VEČERNIKOVEN« RECEPTI BREZ SÜKJE.

Gospod višrednik! Vi ga včasih pogruntate, včasih pa je tudi ne dobro, če Vas človek preveč posluša. Da ja nemam tajta, pa tudi ne kšhta za to, da bi štendir bonton, se pač držin bol toga, kaj Vaše cajtnge prnesejo.

To je pa tudi pravi uržuh, da Vam gnes pišem malo bol foliš, da ste me z Vašim receptom »Suknje dol« tak po vražjem na led spelali, da me je še gnes sran.

Kak sen ja to bra, da zaj po Marprogi vsi brez süken hodijo, sen si misla, tota je pametna, pa sen si najnc sükje sobon ne vzeja, čiglih me je stara kregala. Ja pa sen stari reka: »Če cajtnge tak pišejo, da se pr toti pesji vročini lahko samo v hlačeš okoli hodi po Marprogi, te bi ja bija osel, če bi se v prusleki no sükji para v toti vročini! Se ti tudi lahko v srajci okoli hodiš, če češ; marproške frajle še srajc nemajo, samo neke tenke švinhozne!« Tu sn se skoro straša, da me ne bi stara začela spitavati odkod ja to ven, pa sn se hitro — brez sükje zgüba spred jenih oči.

Pr kasi na štacjoni so vsi mislili, da sn sükjo zgüba, pa me je načelnik pita, če se mi je tak midilo, da sn si ne vtegnä sükje obleči, vičitelj pa mi je reka, da še hlače ne treban, se pre navadno v bregüšah okoli hodiš. Najrajši bi bia domu skoča po sükjo, pa je že čüg notri voza. V vagoni neje meja nobeden sükje, pa sn se hitro potolaža. Kak pa smo v Mar-

progi prišli, so se vsi začeli oblačiti. Jaz sn si pa misla, toti tak ne berejo »Večernika«, pa ne vejo kaj je bon-ton. Na peroni sn zagleda gospoda fajmeštra, pa sn jih lepo pozdrava; navadno sma se kaj zgüčala, kak pa so me vidli brez sükje, so hitro dale mahnolo, kak da me ne bi poznali. No, sn si misla, gospod se še bol stare mode držijo no preveč ice v svojih letih tudi več ne trpijo. Naša vičitelca pa so me za rokav potegnoli, pa so rekli, da sn gvišno sükje v vagoni pozaba. Jaz pa sn ji reka, naj si gre po svoje rokave v vagon, pa sn se ji hüdo zamera.

Kak sn na ulico stopa, no vida marproške frajle, se mi je zdelo, da sn še vse glih preveč oblečen. Presneto so zlüftane, liušno jih je gledati, da se skoro vse skoz vidi. Če bi dugo po Marprogi hoda, bi še slep grata. Le to me je gíftalo, da mene noben vrag neje htea pogledati, če glih sn mea čisto frišno srajco. Kan sn priša, povsod so me debelo gledali. Pa nazadje gda sn vida, da po Marprogi vsi s sükjami hodijo, samo gozdovniki ne, sn si misla, da me vsi za gozdovnika majo.

V ošarji sn še skoro obedä no doba, so si gvišno mislili: »Keri sükje nema, še penez nema!« Že sn htea k Van priti gospod višrednik, da bi se malo zmenla, kak je te tota stvar zavolo sükenj, pa bote radi, da Vas ni blo doma. Prokleto sn bia našajen. Žafo pa sn si reka, napisa bon nekaj za »Večernika«, da bo Van v totih besjih dnevih še bol vroče gratalo. no

mislim da, je toto pismo glih za pesje dneve, dosti dobro. Drugokrat bon že kaj bol pametnega napisa.

Prav cifrasto Vas pozdravlja

Prlek I.

Sport

VELIKA SPORTNA MANIFESTACIJA.

Sinoči, se je vršil pri Emeršiču sestanek delegatov vseh sportskih klubov in sorodnih organizacij, na katerem se je na inicijativo ISSK Maribora sklepalo o izvedbi velikega sportnega obhoda dne 30. t. m. ob 11. predpoldne. Namen sportne manifestacije je dokumentirati sportno moč posameznih organizacij, demonstrirati vse sportne panoge, ki so se tekom let uveljavljale v Mariboru.

Zbirališče manifestantov bo v Tomšičevem drevoredu, obhod pa se bo vršil po sledečih ulicah: Aleksandrova cesta, Trg svobode, mimo velikega županstva, Maistrova ulica, Grajska ulica, Grajski trg, Vetrinjska ulica, Glavni trg do magistrata. Od tam se bo sprevod pomikal skozi Gosposko in Slovensko ulico do Trga svobode, kjer se bodo manifestanti razšli.

Na včerajšnjem sestanku so bile zastopane po delegatih vse vabljene sportne in sorodne organizacije in je bil spoznavno določen sledeči razpored sprevoda: Na čelu bodo jezdili člani Kola jahačev, nato bodo sledili predstavniki oblasti in mesta ter predstavniki sodelujočih organizacij, za njimi godba, nato nogometaši, lahko in težkoatleti, Streljačka družina, skauti, gozdovniki, teniški igralci, hažena, zimski sportniki, čolnarji in plavalci. Nato bo zopet sledila godba za njo pa planinci, lovci, ribiči, Kasaško društvo, kolesarji, avtomobilisti, sprevod pa bodo zaključevali motociklisti.

Po dosedanjih prijavah je računati, da se bo sprevod razvil v imponantno sportno manifestacijo, ki bo velikega propagandnega pomena za vse udeležence, zlasti pa za sport v splošnem. Organizacija in izvedba prireditve je bila na sestanku poverjena ISSK Mariboru, ki slavi v zadnjih dneh prihodnjega tedna jubilej desetletnega obstoja.

Sestanek lastnikov čolnov.

Uvod v jubilejne svečanosti ISSK Maribora bo tvoril »Večer dravskih čolnarjev«, ki je zamišljen kot družabna prireditve s posebnim sporedom, zaradi česar sklicujemo sestanek vseh lastnikov čolnov v svrhu dogovora glede podrobnosti. Čolni bodo razsvetljeni z lampijoni, igrali bodo tamburaški zbori, žarometi in raznobarvne rakete pa bodo razsvetljevale strugo Drave. Podrobnosti pa se bodo določile na sestanku lastnikov čolnov, ki se bo vršil v pondeljek ob 20. na vrtu restavracije »Union«.

Žak (Subotica) : Železničar (Maribor).

Jutri dne 23. t. m. igrajo Železničarji proti »Železničarskemu atletskemu klubu« iz Subotice. Žak je eno najboljših prvorazrednih moštev Subotice in Vojvodine. Stoji na tretjem mestu prvenstvene tabele, takoj izza Sanda in Bačka. Prvič smo videli v Mariboru tipično madžarsko igro, ki se odlikuje po hitrosti in prodornosti kril ter po ostrem startu. Železničarji nastopijo z novo močjo Heler-jem v napadu ter bodo sigurno morali vložiti v borbo vse svoje znanje, da bodo dosegli proti rutiniranemu in izbornemu protivniku časten rezultat. Tekma bo vseskozi napeta ter bo gotovo nudila prvovrsten nogomet. Sodil bo g. dr. Planinšek. —

V predtekmi nastopita ob 17. moštvi kurilnice in delavnice. Zadnje srečanje je končalo z zmago delavnice ter se bo kurilnica ob tej priliki skušala izdatno revanžirati za svoj zadnji poraz.

SK Železničar. Cenjeno občinstvo se opozarja, da veljajo vstopnice, ki so bile prodane za tekmo dne 9. V. 1929 (SK Sturm, Gradec), ki se pa ni vršila, za jutrajšno tekmo. Odbor.

Velike kolesarske dirke.

Zveza kolesarskih društev za mariborsko oblast priredi v nedeljo, 23. junija, veliko zvezno dirko na 90 km dolgi progi Maribor — Hajdina — Rače — Fram — Maribor, dvakrat naokrog. Startali bosta 2 skupini in sicer v prvi skupini seniorji, v drugi juniorji. Start bo ob 8. pri

Tržaškem dvoru, cilj pri Mestnem vodovodu. Konec dirke je predviden okrog 10. Dosedaj se je za dirko prijavilo 6 domačih klubov in sicer: Perun, Pošta, Edelweiss, Bistra, Zvonček in SK Ptuj. Na startu in pri cilju bo svirala godba. Šest krasnih daril v vrednosti nad 2000 Din čaka zmagovalce.

ISSK Maribor — nogometni odsek.

Pozivam članstvo vseh nogometnih moštev, da se zanesljivo udeleži jutri 23. sestanka, ki se vrši v svrhu dogovora glede desetletnega jubileja ob 11. v Ljudskem vrtu. Isto velja tudi za lahkoočlete.

Sokolstvo

Iz sokolskega društva v Mariboru

Že zadnjič smo poročali na tem mestu o živahnem delu in o nameravanih prireditvah našega »Sokola« v letošnjem poletju. Del teh prireditev je že za nami. Je tu predvsem dvodnevno taborenje članstva in naraščaja o binkoštnih praznikih na Pohorju. Dasi so se že prejšnja leta vršili slični izleti, je bil to prvi večji poskus, preživeti s sokolsko družino več dni v prirodi in je vsestransko uspel. Taborenja se je udeležilo 73 članov, članic in naraščaja, ki so oboroženi z 2 kotli taborili prvi dan v bližini »Mariborske«, drugi dan pri »Ruški koči«. — Dasi se solnce ni mnogo pokazalo in je drugi dan celo padal dež, to ni motilo vselega razpoloženja udeležencev, ki so se vrnili zdravi in razigrani. Dne 8. in 9. junija se je vršil župni zlet naraščaja v Varaždinu, ki se ga je udeležilo preko 100 naraščaja in članstva. Že na akademiji na predvečer je bil nastop moškega naraščaja mariborskega »Sokola« pod vodstvom br. Mačusa višek večera; pri tekmah pa je nastopilo od našega društva 50 naraščajnikov in naraščajnic, ki so v tekmah vrst in posameznikov dosegli skoraj vsa prva mesta. Omeniti je še, da so si naše naraščajnice kot prve v župi za ta zlet v večjem številu nabavile novi slavnostni kroj, ki je izredno okusen in lep. V preteklem mesecu se je društvo udeležilo še drugih prireditev, po izbranih telovadnih akademijah »Sokola« v Ljutomeru in zleta koroškega krožja v Črni, v posebno velikem številu pa proslave studenškega Sokola. — Povodom poljskega vsesokolskega zleta v Poznaniu je predaval v društvu 20. VI. br. dr. Pivko o Poljski in Poljakih, in nam opisal politični, gospodarski in kulturni položaj Poljske in v kratkih črtah tudi duševnost poljskega naroda. — Sedaj je osredotočeno vse delo na javni društveni nastop, ki se vrši v nedeljo 30. VI. 1929 na letnem telovadišču. Ker obeta biti letos izredno zanimiv, bomo o njem še natančneje poročali; Sokolstvu naklonjeno občinstvo pa prosimo, da pridno sega po vstopnicah v predprodaji in s tem podpre društvo v njegovem požrtvovalnem delu, ki zahteva tudi velike gmotne žrtve.

Vseslovenski sokolski kongres se vrši od 29. tm. do 1. jul. v Poznaniu na Poljskem. Zanimivo je, da postaja Poznanj vedno bolj centralna točka za vseslovenske kongrese in s temi za zblizanje slovenskih narodov.

Češkoslovaška znanstvena ekspedicija na Aljasko.

Iz Prage javljajo, da je profesor dr. Aleš Hrdlička, ki ga kot znanstvenika svetovnega slovesa spoštuje Evropa in Amerika, organiziral znanstveno ekspedicijo v Aljasko. Ekspedicija bo vršila antropološka in etnografska raziskovanja, proučevala zlasti indijanska in eskimska plemena in stare grobove ter iskala pota, po katerih so prišli prvi prebivalci Amerike in Azije. Profesor Hrdlička zastopa teorijo, da je ameriško domorodno prebivalstvo azijskega mongolskega porekla. Prvo etapo potovanja bo ekspedicija odpravila na čolnih po reki Jakon. Hrdličko bo spremljal docent praškega vseučilišča dr. Maly, eden najposobnejših mladih češkoslovaških znanstvenikov.

Nebotičniki v Moskvi.

Sovjetska vlada je sprejela ponudbo ameriškega tvežnika za zgradnjo nebotačnika s 36 nadstropij v Moskvi. V poslopiju bo velik tujski hotel z 1200 sobami. Zgrada bo stala 30 milijonov rubljev.

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starih Benetk 99

»Zapustili ste ga,« je nadaljeval Altieri, »v trenutku, ko je bil nesrečen. In zakaj? Zato, da ste zagotovili svojemu očetu — torej pravzaprav tudi sebi sami izpolnitev častihlepnih želja!... To je prvo izdajstvo in to me nazadnje nič ne briga. Kar pa me briga,« je zarjul z gnevom, ki ga ni mogel več premagovati, »je to, da izdajate tudi mene. In o tem zahtevam obračun. To je moja pravica. Obtožujem vas. Dokažite svojo nedolžnost, če jo morete, ali priznajte, če si upate!«

Pristopil je bil tesno k njej. Roka se mu je krčevito oklepala bodala. Leonora je razumela, da je trenotek njene smrti prišel. V misli, kratki kakor blisk, si je dejala, da je boljše tako: bo vsaj z enim mahom vse končano; a misel na Rolanda, zaprtega tam gorl v njeni sobi, in grozno vprašanje, kaj se bo zgodilo z njim, jo je navdahnilo z drugo voljo. Hotela je živeti, ako ne dalje, vsaj še nekaj ur. In odgovorila je:

»Altieri, motite se. Ne bom se podvračala vaši sodbi.«

»Kaj hočete reči?« je zajecjal on. »Pravim vam to-le: ako me jutri zjutraj ne bodo videli, bo zanesljiv prijatelj vrgel v ovadbeno skrinjo dokaz, da se je generalni kapitan zarotil s svojimi častniki proti dožu in Svetu Desetorice. Zabodite me zdaj, če vas še mikala!«

Dvignjeno bodalo je padlo Altieru iz roke. Soprog Leonore je odskočil nazaj ter se zgrudil v naslanjač, kakor da je treščilo vanj... Takoj nato pa je planil proti vratom ter se z dolgim pogledom ozrl po vrtu.

Nikogar! Samo noč in molčanie.

Ko se je vrnil, je drhtel po vsem životu; s pozledom nepopisne groze se je ozrl na Leonoro, ki je stala pred njim, brezčutna in nepremična, kakor da njega ni tu. Ta mož, ki je bil par hipov prej še brezumen od ljubezni in ljubosumnosti, se je zdaj na tihem vpraševal, kako je neki mogel misliti na take reči. Leonora mu je bila mahoma postala tujka. Zdjaj videl v njej le še žensko, ki je poznala njegovo skrivnost.

In takšno skrivnost! Skrivnost veleizdaje, ki ga je mogla v par urah spraviti na šafot!

Stopil je k njej ter jo vprašal čisto tiho, z nekako ponižnostjo:

»Kako veste to?«

»Kaj vas briga. Naj vam zadošča, da vem. Že dve leti sledim razvoju vaše zarote korak za korakom. Ni-

sem vam branila, ker mi je vseeno, ali je Foskari dož ali ne. Toda, če pretite vi meni, pretim tudi jaz vam. Če boste uveljavljali pravice, ki jih ne priznavam, vas uničim. Zdjaj pa poslušajte, kar sem vam hotela reči. Zaradi mene, ne zaradi vas, zgolj zaradi čistosti mojega neomadaževanega imena, naj se nič ne izpremeni v najimnem zunanem življenju. Toda nikdar naj se ne čuje beseda o čuvstvih, ki bi vas utegnila razburiti. Jaz ne maram, sploh ne maram vedeti, kaj vi mislite o izvestnih stvareh. Ali ste s tem zadovoljni?«

»Da,« je dahnil Altieri.

»Odižite torej, kakor je odšel moj oče.«

Altieri je odšel, upiraje oči v to žensko, ki je držala v svoji šibki roki vso usodo njegovega življenja.

Ko so je Leonora videla samo, je globoko zavzdihnila.

Čutila je, da se mora zgruditi. Onemoglost jo je premagovala; zmanjkovalo ji je moči. Toda saj še ni bilo vse končano! Vzravnila se je, zbrala svoje poslednje sile ter šla v prvo nadstropje. Odprla je vrata in dejala preprosto:

»Roland, svoboden si.«

Roland jo je željno pogledal.

Le malo se je bila izpremenila.

Njena lepota je bila le nekako zrelejša in popolnejša.

Stala je po koncu, s plamenico v roki, oči povešene, tako odrevenela, da bi bil človek mislil na mrtev kip.

Celo valovje raznih misli je zavrvelo v Rolandovi glavi.

Ta ženska, ki jo je on oboževal in ki je stala pred njim tako brezčutno, ta ženska, ki je čakal samo besede iz njenih ust, pa bi se bil vrgel pred njo na kolena — ta ženska se mu je izneverila in ga zapustila.

Ko so ga vrgli v najglobljo temnico, takrat, ko bi ji bila morala njuna ljubezen biti sveta, takrat se je darovala drugemu!

Kaj ji naj poreče?

Kakšne besede bo mogle izraziti njegov obup.

A sploh — čemu bi govoril!... Ali ji hoče očitati?

... Ponižati se pred njo s srditim kričanjem, z ječanjem ranjenega srca? Tako, da bi jo mučil? Njo! Njo, ki bi jo hotel š v tem trenutku osrečiti na vekomaj, tudi za ceno svojega lastnega večnega pogubljenja!

Ne! Niti ena beseda ni mogla biti izpregovorjena o preteklosti!

Tako kamenito, tako brezčutno, kakor je ona stala pred njim, je šel mimo nje, naklonil se, povsili glavo ter izpregovoril z navidezno mirnim glasom:

»Z Bogom, Leonora!...«

Počasi je šel v vežo, prestopil prag ter izginil v temi, ki je vladala na vrtu.

Leonora, potrta in polna brezkončne žalosti, je šla

počasi za njim in ostavila hišo, ne da bi se spomnila, da je treba ugasniti plamenico in zapreti vrata. Komaj se je privlekla do Altierijeve palače in stopila v kabinet, kjer je imela zvezano Imperijo.

Prerezala je njene vezi ter ji dejala kratko:

»Idite!«

Imperija je pogledala Leonoro z dolgim pogledom, polnim groznje, ter odšla, ne da bi črhnila besedo.

Leonora je z velikim trudom dospela v svojo sobo.

Ko se je privlekla do svoje postelje, se je mahoma zvrnila vznak po tleh, vsa izpremenjena, tresoč se v strašnem ihtenju, ki je trgalo njeno grlo, ne da bi mogla potočiti le eno solzo:

»Ne odpušča mi!... Nehal me je ljubiti!... O jaz nesrečnica!... Jaz nesrečnica!...«

— — — — —

Roland se je bil skrtil v neki grm na vrtu ter prisostvoval Leonorinemu odhodu.

Ko je prestopila prag, se je nehote zganil, da bi planil za njo.

Toda obstal je.

Čemu bi? Tega, česar ji pravkar ni bil rekel, ji tudi zdaj ne bi hotel povedati! Da, čemu!... Vse je bilo končano od tistega večera, ko mu je v tej isti hiši stari Filipo povedal, da je Leonora omožena...

Mrtva!... Ona je bila mrtva zanj! In to, kar je bil pravkar videl, je bila le prikazen, ki je izginila za vedno...

Skoraj celo uro je ostal na svojem mestu, omahujoč in brez moči.

Nato se mu je vrnila misel na Altierija ter ga navdala z novo silo.

Stresel se je in odšel.

Ko je dospel do vrtnih vrat in je hotel prestopiti prag, je vstala pred njim temna človeška postava.

Preteč glas se je porogal:

»Do svidenja, gospod Kandiano, do skorajšnjega!«

Roland ni storil koraka in ni iztegnil roke, da bi prijel človeka, ki ga je bil tako nagovoril in je nato izginil v noč. Vse eno mu je bilo, v tej strašni minuti, ko je čutil, da je sam poglobil prepad, ki je ležal med njim in Leonoro.

Brez cilja je blodil vso ostalo noč do jutra, kakor je blodil tisto noč, ko je izvedel Leonorino nezvestbo.

Ko se je zganilo, se je vrnil v staro hišo v pristanišču.

Tam ga je čakal Skalabrino.

S tisto usodno, neukrotljivo energijo, ki ga je vedno zopet reševala iz dna najhujšega obupa, kakor je svoje dni velikan Antej vedno iznova vstal s še večjo močjo, klojkorokrat so se mu rame dotaknile zemlje, je bil Roland vrniti svojemu obrazu ono krinko otople mirnosti, pod katero je prikrival svoja čuvstva.

Mali oglasi, ki vsebujejo poslovne in socialne namene občinstva vsaka beseda 30 p. najmanjši znesek Din 6.—

Mali oglasi

Zemlje, dopisovanje in oglašitve trgovskega ali realnega značaja: vsaka beseda 50 p. najmanjši znesek Din 10.—

- Čenjenim gospodinjam**
se priporočam za naročila pohištva, izgotovljenega in po načrtu: spalnic, jedilnic, kuhinj, madrac, otoman, zavese, rolet, lastnega izdelka. Popravila i. dr. se izvršujejo solidno in poceni. Sprejem pohištva tudi v prodajo in zamenjavo. B. Jagodič, Rotovski trg 4. 1110
- Oddam prazno sobo**
v bližini parka. Naslov v upravi lista. 1493
- Stanovanje na dvorišču**
Trubarjeva ul. 11: velika soba in kuhinja, oddam 1. VIII. 1929. 1492
- Lepo meblirano sobo**
s posebnim vhodom, električno razsvetljavo oddam v Praprotnikovi ulici 197 (za Tomšičevim drevoredom). 1483
- V Park kavarni**
vsako soboto, nedeljo in sredo koncert. 1484
- Dijakinjo**
sprejem na stanovanje in hrano. Naslov v upravi. 1485
- Gostilna Kmetič, Pekre,**
v nedeljo vrtni koncert. Pristni pekrčan in priljubljena godba jamčita za dobro zabavo. Se priporoča gostilničarka. 1490
- Krajevne razglednice**
po novih fotografijah v vzornem bakrotisku dobavljamo po nizki ceni. — Ponudbe na upravo lista pod »Razglednice«. 1491
- Inozemska tvrdka**
išče za prevzem zastopstev vsepovsod po eno osebo z nekaj sto dinarji gotovine za razpečavo najnovejših predmetov. Vprašati: Graz (Austria) Postfach 123 (inozemski porto). 1496
- Sončno stanovanje**
s 3 sobami, soba za služkinjo, kopalnico in vrtom se odda s 1. avgustom. Naslov v upravi. 1504

- Mizarstvo pohiš v. Ciril Razboršek,**
Taborska ulica 22. Prvovrstno izdelovanje vseh vrst pohištva. Renoviranje antikvaričnega in ostalega pohištva. Cene najnižje. 297
- Popravilo ur**
hitro, ceno in z 1—5 letno garancijo. Po stenske ure se pride na dom. A. Stojec, Jurčičeva ul. 8. 680
- Dajte avtomobile,**
motorje in kolesa strokovnjaku v popravilo. Vozili bodete potem sigurno in brez defektov. Popravila se izvršujejo točno in po brezkonkurenčnih cenah. Brata Komel, mehanična delavnica, Aleksandrova c. 169. 848
- Popravila gramofonov**
najhitreje, najboljšo, najcenejšo izvršuje M. Jäger-jev sin, Gosposka ul. 15. 921
- Motorno kolo**
v zelo dobrem stanju radi izselitve ceno na prodaj. Wallis, Maribor, Resljeva ulica 4. 1505
- Dve sobi in kuhinjo**
v sredini mesta oddam v podnajem takoj, ako odkupi stranka del pohištva. V kratkem izpraznim tudi še tretjo sobo. Dopise pod »Stanovanje 10.000« na upravo lista. 1506
- Nove spalne in jedilne sobe,**
politirane, izdelane po najnovejšem vzorcu, kakor tudi drugo pohištvo prodam. Trgovina pohištva in mizarstvo Rudolf Kompara, Aleksandrova cesta št. 48. 1507
- Stelaze, omare, pulte,**
mize 4x1 in drugo že rabljeno pohištvo prodam. Aleksandrova 48. 1508
- Stanovanje 1 do 3 sob**
išče 4 članska uradniška družina — takoj. Ponudbe na Cedo Gmüsek, Krekova 5. 1479

- Skatle**
v vsaki velikosti in kakovosti izdeluje najbolje, najhitreje in najceneje Foto-Kompanija, Maribor, Gregorčičeva ul. št. 12. 1086
- Električne inštalacije,**
popravila, svetilke, likalnike, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16. 117
- Vse potrebščine za dom,**
kakor posteljno in ostalo perilo, senčnike, čajne pupe, blazine za divane, gobeline, zavese, pregrinjala, ročne torbice itd., vse krasno izdelano in poceni dobite samo pri L. Küttner, Maribor, Vojaški trg 3. 52
- Sandale vseh velikosti,**
šivane kakor tudi damske, moderne sandale najboljše kupite ali naročite po meri v Mehanični delavnici čevljev in sandalov, Vrtna ul. 8, Maribor. 1020
- Led na drobno se oddaja**
dnevno od 6—8 ure. Volkmajerjeva ul. 5. 1446

- Strojepisna soba H. Kovač**
Maribor, Krekova ulica 6. Strojepisje, razmnoževanje, prestave. Pouk za posameznike v trgovinskih predmetih. Najnižje cene. Prijave za pouk dnevno. 1399
- Sobo in črkoskkanje**
izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231
- Mizarске učence sprejem.**
Mizarstvo, Aleksandrova c. 48. 1509
- 4—5 sobno stanovanje s kopalnico,**
soba za služkinjo, če mogoče vrt iščejo tri odrasle osebe za oktober. Pod naslovom »Mirna stranka«. 1477
- Tvrška Pinter & Lenard,**
trgovina z železnino, sprejme v pouk učenca z dovoljno šolsko izobrazbo, katero je izvršil z dobrim uspehom. 1475
- Zavese, mrežaste in klekljane čipke,**
posteljna pregrinjala, damsko perilo, senčnike, vezene, monograme naročite najceneje pri Olgi Kosér, Ciril-Methodova 12, desno. 483

Naznanilo!

Čenjenim-odjemalcem si dovoljujem s tem vljudno naznaniti, da bom vodila po smrti pokojnega moža **krznarijo v Gosposki ulici št. 7 sama**, zaradi česar prosim, da ohranite doslej podjetju izkazano zaupanje še nadalje. Potrudila se bom z dobrim blagom in zmernimi cenami cenjene odjemalce čim bolj zadovoljiti.

1499

Karl Gränitz-ova vdova
Maribor, Gosposka ul. 7

KIS ZA ULAGANJE

kumerc in drugo, vinski kis, špirit, vse vrste likerjev, tropinovec, droženko, slivovko, rum, konjak itd.
Na drobno! dobite po zmernih cenah edino pri tvrdki **Na debelo!**

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19

tovarna za izdelovanje dezernih vin in sirupov.

1501

Velika zaloga kuhinjske posode, hišne in kuhinjske potrebščine vseh vrst. Vsaki gospodinjici znana prvovrstna emajlirana posoda znamke »Herkules« iz tovarne Sphinx. Ia. aluminijevo in litoželezno postekleno posodo. Nadalje mline za meso, orehe, kavo, mak in poper. Tehnice za kuhinjo in meropreizkusne za trgovce z uteži, Ribeže ravne, okrogle, polokrogle in oglate. Lopatice za oglje, pepel in smeti, Sita, deske za testo in valjarje. Likalnike. Razne oblike za vsakovrstno pecivo. Kutije za specerijo in dišave. Kotličke in šibe za sneg.

Kotličke za polento iz kotlovin. Solnike, mlečne vrčke, cedila za juho, čaj, testo in salato. Vedrice, umivalnike in vrče. Nočne posode. Stiskalnice za ocvirke in krompir. Samovare »Phobus« in druge vrste. Škafje okrogle in ovalne. Lonce za kuhanje perila in perilnice. Jedilno orodje vseh vrst. Jedilne servise iz porcelana. Krožnike iz porcelana in kamenine. Umivalne garniture in vse vrste steklene robe. Potne pletene košare in cekarje. Postrežba točna in solidna! Cene konkurenčne! Albert Vicel, Maribor, Glavni trg št. 5. 334

Spominjajte se CMD!

Vabilo redni občni zbor

Zadružne elektrarne v Ormožu

r. z. z. o. z., ki se vrši v četrtek, dne 27. junija 1929 od 8. uri zvečer v gostilni Veselič, I. nadstropje, po sledečem dnevnem redu:

1. Otvoritev občnega zbora.
2. Poročilo o letnem računu 1928.
3. Odobritev računa.
4. Nadomestna volitev v načelstvo ozir. nadzorstvo.
5. Slučajnosti.

P r i p o m b a: V slučaju, da občni zbor ob 8. uri ne bi bil sklepčen, se vrši v smislu § 26 zadružnih pravil ob 9. uri v istih prostorih in po istem dnevnem redu II. občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu zastopanih članov.

1488

Načelstvo.

Za konzerviranje

črešenj, jagod in zelišč priporočam svojo pristno slivovko, droženko in vinski špirit

Adalbert Gusel

veležanjarna, Maribor, Koroška cesta 18. 1497

Vzorna gospodinja

vkuhava samo z Rex-aparatom raznovrstno sadje, sočivje itd., ker le v Rex-steklenicah vkuhanu sadje ohrani naravni okus. Edina zaloga v Mariboru

Ivan Kovačič

Koroška cesta 10 in Slovenska ulica 10. 1495

Cenjene odjemalce si dovoljujemo obvestiti, da smo se s 15. junijem 1929 preselili na

TRG SVOBODE 1, GRAD FIRESTONE

zastopstvo in zaloga avtopnevmatik

B. & J. GRADIS, MARIBOR

Poštni predal 16.

1431

Poštni predal 16

V nedeljo 23. junija

v restavraciji »Vetrinjski dvor« (Kosič)

koncert

»JDEAL«

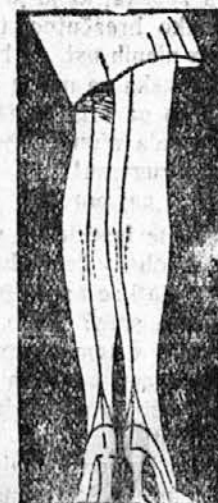
Tel. 480

Tel. 480

Parna pralnica in kem. čistilnica

Centrala: Frankopanova 9
Podružnica: Vetrinjska 7
Pride in dostavi se na dom

„LEO“
svilene nogavice

z olepšavajočo
koničasto peto 1498

„CHIC“
Gosposka ulica 15

Neobhodno potrebne za vsak hotel, gostilne, delikatesne trgovine, planinske kočje, turiste, izletnike in druge so hrenovke v škatljicah — jeterne in šunkne pastete

po 4 in 12 parov.

v škatljicah po 100 gr. netto.

Izvrstnega okusa, praktično in ceno.

Priznано najboljšje.

1468 **Za dobro trajnost se jamčii**

HERMAN WÖGERER,

veletrgovina z mesom, klobasami, slanino in tovarna konserv,

MARIBOR.

Splošno priljubljena

MESCANSKA ,DECVA'

svilena in navadna v vseh obstoječih, zelo ukusnih barvah pri tvrdki

L. ORNIK, KOROSKA 9

Krasna izbira FULARJEV
in PRALNE SVILE

1500

E IV. 1006/29-9.

Dražbeni oklic.

Dne 30. avgusta 1929 dopoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. mesto Maribor, vl. št. 98, k. o. Kozjak, vl. št. 44, k. o. Zg. Radvanje, vl. št. 139 in 122, cenilna vrednost Din 771.378,25, Din 56.696,25, Din 204.317.—, Din 6230.—, vrednost pritikline Din 370 (ki je zgoraj všteta), najmanjši ponudek Din 385.689,12, Din 37.797,50, Din 140.364,66 (od vl. št. 139 in 122).

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV, dne 7. junija 1929.

1502

E 9929/28-20.

Dražbeni oklic.

Dne 23. avgusta 1929 dopoldne ob 9. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnine zemljiška knjiga k. o. Pekre, vl. št. 37, obstoječa iz treh stanovanjskih hiš, umetnim mlinom in žago na električni pogon ter različnimi zemlj. parcelami, cenilna vrednost 1.174.979,20 Din, vrednost pritikline 87.520.— Din, najmanjši ponudek 841.667,34 Din.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV, dne 28. maja 1929.

1481